

»Psoglavci«, na novega leta dan zvečer smo čuli četrtnkrat v sezoni »Prodano nevesto«, dne 11. januarja petič »Maričon«, a dne 23. in 25. januarja se je vprizorila po daljšem premoru zopet enkrat opera »Faust«.

Dr. Fr. Zbašnik.

»Psoglavci« na našem odru. O izvajanju velike in težke Kovačovičeve opere »Psoglavci« v našem gledišču smo prejeli sledeče vrstice, katere priobčimo tem rajši, ker svedočijo, kako izborna opero imamo letos.

Proizvajanje »Psoglavcev« na ljubljanskem opernem odru svedoči o resni vnemi za veliko češko delo. Podalo se je vse, kar moremo in smemo zahtevati pri svojih razmerah. Te so pač take, da ne moremo zahtevati vsega, kar obsega pojem vzornosti; krivi so pred vsem tesni, le majhnemu orkestru odmerjeni prostori. Majhen orkester pa seveda ne zadostuje moderni operi, ki sloni na orkestru, kajti malemu orkestru manjka onih proporcij, ki so skladatelju bile na misli, ko je ustvarjal. Če smo pa že pri orkestru primorani, reducirati svoje zahteve, smemo biti ponosni, da se vsaj v solistovskem ensembu naših pevcev kosamo z večjimi odri. In ravno letošnja sezona je v tem oziru posebno ugodna. Pohvaliti nam je kar najbolj tenorista g. Vlčka (Kozina), ker nadkriljuje daleč tenorje provincijalnih odrov. Milino in krepkost družji njegov junaški tenor in dragocenost glasu mu še povišuje inteligenca, ki oduševlja njegovo prelepo igro. Odličen par mu je sopran gospe Hanusove-Svobodove (Hanči), pevke umetniški umerjenega, vsekdar simpatičnega glasu. Gospod Král (Laminger) ima vsa odlična svojstva za baritonove vloge, krepko svežost in blagoglasno polnost. V tem oziru zadovoljuje v izredni meri tudi sopran gospice Procházkove (Katarina pl. Lamingerjeva). Simpatična pevca imenujemo basista g. Aschenbrennerja (Přibek), vrlega rutinerja v igri in petju, in altistinjo gospodično Glivarčevo (Kozinova mati) in s toplim priznanjem se spominjamo g. Hašlerja, ki zmaguje, dasi po poklicu dramski igralec, z veliko spretnostjo nemalo basovsko vlogo Jiskre. Mlademu tenorju g. Hajku je dana tu lepa prilika, pokazati lepoto liričnega glasu v vlogi Ecla, dasi je ta vloga manj primerna njegovemu značaju. Spretno je izvršil svojo vlogo zbor, prav dobro tudi režija, ki se je potrudila vprizoriti opero s potrebnim bleskom. Postavila je na oder kar najobilnejši personal, pomnožen z vsem dramskim osebjem v velikih ljudskih prizorih.

Kapelnik gosp. Beníšek in dramatični odbor sta dosegla z vprizoritvijo uspeh, ki ga je iskreno pohvaliti.

Dr. Vladimir Foerster.

Petindvajsetletnica. Član slovenske drame, gospod Danilo, praznuje letos petindvajsetletnico svojega igralskega delovanja. Gospod Danilo je eden najporabnejših domačih moči naše drame. Kreiral je lepo vrsto vlog. Kdo ne pozna njegovega »Obloškega Tončka«? Odlikoval pa se je zlasti vselej v bonvivantskih vlogah. Tu je on res mojster. »Dramatično društvo« mu je dovolilo v priznanje njegovih zaslug časten večer.

Brez dvojbe bode naše občinstvo tem povodom storilo svojo dolžnost ter se primerno spominjalo zaslužnega igralca.